

The Superspreading Problem

مقدمه

سال گذشته در ماه دسامبر میلادی یک فستیوال در شهر آنتورپ بلژیک برگزار شد، چهل نفر از کارکنان ارائه کننده خدمات و یک صد نفر از شرکت کنندگان در فستیوال مبتلا به Covid-19 شده و ۲۶ نفر آنها جان خود را از دست دادند.

رویدادهای Superspreading مثل این مورد که در آن یک باره تعداد زیادی از مردم به طور مشخص توسط یک نفر آلوده می‌شوند، اکنون تبدیل به یک چهره آشنا برای طغیان این بیماری در بعضی کشورها شده است. یک نفر آلوده به ویروس ها نفر را مبتلا می‌کند. این فرم ناجور و پرسو صدای انتقال که در آن تعداد زیادی از مردم توسط یک یا چند نفر آلوده و مبتلا به بیماری می‌شوند قبل از بیماری های SARS و MERS.COV هم دیده شده است. Ebola، آبله و سل هم باعث چنین اتفاقاتی شده اند. اکنون واریانت های جدید ویروس با قدرت گسترش سریع تر به میدان آمده اند و پژوهشگران را در رابطه با تئوری superspreading بیشتر به این نتیجه رسانده اند که این راه انتشار را باید جدی تر مورد توجه قرار داد و نگران آینده انتشار بیماری از این طریق بود. این رویداد (superspreading) در همه جای دنیا دیده شده است. بدون اقدامات کنترلی موثر تعداد این وقایع بیشتر هم خواهد شد و واریانت های با قدرت سریع تبدیل به گونه های غالب خواهند شد. هم اکنون این گونه ها در انگلستان، آفریقای جنوبی و برزیل شناسایی شده اند ولی ماجرا به اینجا ختم نخواهد شد. در طول این مدت پژوهشگران شواهد کافی به دست آورده اند که بعضی عوامل در superspreading نقش مهمی ایفا کرده اند: تجمع در یک فضای بسته با تهویه نا مناسب، فعالیت هایی مثل آواز خواندن و سرود خواندن (آن هم به صورت دسته جمعی)، ورزش های هوایی در فضاهای بسته که باعث می‌شود ذرات ریز خارج شده از دستگاه تنفس فرد آلوده به سرعت وارد دستگاه تنفس دیگران شود (آن هم به تعداد زیاد) از عوامل شناخته شده این رخداد هستند.

اما هنوز سؤالات بسیاری در رابطه با superspreading بدون پاسخ مانده است. چه عوامل دیگری در این رویداد دخیل هستند؟ موتور محركه superspreading چه عامل یا عواملی هستند؟ تا چه اندازه عوامل رفتاری و بیولوژیک تاثیر گذار بوده؟ ما هنوز نمی‌دانیم و اصولاً می‌توان در کنترل همه گیری به این موضوعات پرداخت. آگاهی از عوامل زمینه ساز موتور محركه superspreading اهمیت حیاتی دارد این موضوع را مطالعات مدل سازی بیماری های عفونی نشان داده است.

صاحب‌نظران اظهار می‌دارند ما اکنون در مورد عوامل اصلی superspreading اطلاعات کافی در دست داریم که بتوانیم با استفاده از آنها به نتایج مورد نظر خود دست پیدا کیم. سیاستگزاران هم از آنها انتظار دارند تا از این دانش خود برای کنترل و مهار همه گیری نهایت استفاده را ببرند و آن را در اختیار مدیران اجرایی قرار دهند. یکی از اساسی ترین این اقدامات متوقف کردن تجمعات در محل های سر بسته پر خطر برای پیشگیری از superspreading است. یکی دیگر از اقدامات که توسط رهبران ژاپنی مورد استقبال قرار گرفته و دنبال می‌شود ردهایی های گذشته نگر است که از وقایع superspreading پرده برداری می‌کند.

انتقال انفجاری

فردی که مبتلا به Covid-19 می‌شود به طور متوسط ۲ تا ۳ نفر دیگر را آلوده می‌کند. اما باید دانست این برآوردهای مبتنی بر جمعیت که اصطلاحاً R₀ نامیده می‌شود تفاوت های فردی بسیار بزرگی را که در افراد مختلف وجود دارد در نظر نمی‌گیرد. در واقعیت اکثر عفونت ها توسط تعداد کمی از مبتلایان و آلوده شدگان سرچشمه می‌گیرند یعنی حدود ۱۰٪ موارد باعث ۸۰٪ عفونت های ثانویه می‌شوند (این میزان در حقیقت یک برآورد است). این اتفاق در بعضی عفونت های دیگر مثل آنفلوانزا هم دیده می‌شود ولی قابل تعمیم به همه بیماری های واگیر نیست. نتیجه superspreading این است که تعداد محدودی از موارد عفونت می‌توانند به سرعت تبدیل به یک انفجار بزرگ رخ خواهد داد.

باشه زمانی کوتاه یک انفجار بزرگ رخ خواهد داد. واریانت های جدید ویروس Covid-19 در انگلستان، برزیل و آفریقای جنوبی توانسته اند وضعیت superspreading را بدتر کنند و میزان انتقال را ۵۰٪ در واریانت B.1.17.1، ۱۱٪ در احتمال وجود دارد که هم وفور و هم اندازه رویداد superspreading به شدت افزایش یابد.

یک تیم متشکل از دانشگاه های هاروارد و MIT در آمریکا مشغول ردهایی آثار superspreading هستند. این تیم از روش تعیین توالی ژنی ویروس استفاده می‌کنند. بررسی این تیم نشان داد در اواخر ماه فوریه ۲۰۲۰ یک رویداد superspreading در ایالت ماساچوست امریکا رخ داد که طی آن تیم یاد شده یک بررسی دقیق توام با تعیین توالی ژنی ویروس انجام دادند. یک جلسه بین المللی دو روزه که در شهر بوستون برگزار شد و بیش از ۹۰ نفر از مبتلایان و کسانی که با آنها تماس نزدیک داشتند بررسی شدند. متاسفانه بررسی ها نشان داد که قدرت سریع بیماری به مراتب بیشتر از آن چیزی بود که تصور می‌شد و باید حدود ۲۰٪ موارد بودند مورد بررسی قرار می‌گرفتند (در بوستون و مناطق اطراف آن).

هنوز هم علیرغم تمام مطالعاتی که صورت گرفته، پژوهشگران معتقدند باید بعضی از افراد فاکتورهای بیولوژیکی داشته باشند که باعث می‌شود ویروس را به تعداد زیادی از مردم منتقل کنند. به عنوان مثال بعضی از افراد به صورت ذاتی با صدای بلند صحبت می‌کنند و یا موقع صحبت کردن هوای بیشتری از دستگاه تنفس آنها خارج شود و در نتیجه تعداد بیشتری آئرولسل تولید می‌کنند که به دلیل کوچک و سبک بودن مدت طولانی تری در فضا باقی مانده و به مناطق دورتری می‌رود. همچنین کودکان و زنان به دلیل آن که ظرفیت ریه کوچکتری دارند تعداد کمتری آئرولسل تولید می‌کنند ولی علیرغم این ها شک به عوامل بیولوژیکی دیگری هم که در افراد مختلف متفاوت است وجود دارد. اعتقاد به موضوع super emitter (گسانی) که تعداد بیشتری آئرولسل از دستگاه تنفس خود دفع می‌کنند موضوع مهمی است. اکنون ثابت شده بلند صحبت کردن، ۵۰٪ برابر بیشتر از صحبت کردن معمولی ذره تولید می‌کند و این میزان در هنگام آواز خواندن حدود ۹۹٪ برابر است.

پاسخ سیستم ایمنی در افراد مختلف متفاوت بوده و روی تعداد ویروسی که فرد تولید می‌کند تأثیر می‌گذارد و شاید یکی از مهم ترین دلایلی که کودکان کمتر عفونت را منتقل می‌کنند سیستم ایمنی آنها باشد.

انتقال انفجاری

یک مطالعه در مورد انتشار آئروسل بر روی حدود ۲۰۰ فرد سالم انجام و در ماه جاری منتشر شده به موضوع تفاوت های بیولوژیک در انتقال بیماری وزن قابل توجهی داده است. این مطالعه نشان داده ۲۰٪ شرکت کنندگان در مطالعه حدود ۸۰٪ پارتيکل های منتشر شده در فضا را تولید می کردند و از سوی دیگر افراد مسن تر و با وزن بالاتر آئروسل بیشتری تولید می کردند.

اما پژوهشگرانی که مطالعات مدل سازی ریاضی را انجام می دهند برای توجیه رخدادهای superspreading از تفاوت های بیولوژیک استفاده نمی کنند. در یک مطالعه دیگر که هنوز منتشر نشده (در دانشگاه هاروارد در ماساچوست آمریکا) در 5 رخداد superspreading تعداد پارتیکل های خارج شده توسط هر فرد شرکت کننده در مطالعه محاسبه شده است که نتایج آن

این ۵ رویداد با هم متفاوت بودند یکی از آنها در یک مرکز تماس (call center) بزرگ، دیگری در یک سالن ورزشی، دو تای دیگر در اتوبوس و آخری در یک گروه آواز خوانی رخ داده بود و تعداد ویروس خارج شده تقریباً در همه آنها بسیار شبیه به هم بود که بسیار تعجب آور بود زیرا نشان می‌داد تفاوت‌های فردی نقش بسیار محدودی در superspreading دارند.

هر چند نمی توان قاطعانه به تفاوت های بیولوژیک بین مردم در superspreading بی توجه بود ولی از سوی دیگر باید به طور جدی به رفتار (behavior) مردم پرداخت. فردی که شغل او به گونه ای است که شانس بیشتری برای انتقال بیماری دارد و یا کسی که شیوه زندگی اش می تواند در انتقال تأثیرگذار باشد و با تعداد زیادی از مردم سر و کار دارد ممکن است به مراتب بیشتر superspreading باشد.

اماكن مشكل آفرین

در بعضی از اماکن، خطر انتقال عفونت بیشتر می‌شود. رویدادهای superspreading در این گونه اماکن به خصوص اگر تهويه مناسب نباشد بیشتر هستند. این موضوع اول از همه جا در ژاپن شناسایی شد و فرضیه ۳C (ازدحام، تماس نزدیک و فضاهای محدود و سر بسته یعنی - closed space) به طور جدی مورد توجه قرار گرفت. پیشگیری از گسترش بیماری و کاهش رویدادهای superspreading کلید اصلی کنترل این همه گیری است.

بررسی داده های تحرکات و جا به جایی مردم دقیقاً به ما نشان می دهد که مکان های پر خطر کجا هستند و چگونه در طول زمان تغییر می کنند. اکنون در آمریکا این اطلاعات ساعت به ساعت بازنگری می شود و اطلاعات ۱۰۰ میلیون نفر در سامانه ای که توسط دانشگاه کالیفرنیا راه اندازی شده ثبت می گردد. این اطلاعات نشان داده رستوران ها، کافه ها، سالن های ورزشی نقاط داغ انتقال بیماری هستند. این مدل را یک دانشمند علوم کامپیوتر به نام Leskove در این دانشگاه تهیه کرده و به نام او شناخته شده است.

Leskove مدل همچنین این آگاهی را به دست می دهد که چرا کشورهای کم درآمد به صورت ناهمگونی طی این پاندمی درگیر شده اند. مردم در کشورهای کم درآمد کمتر به پروتکل های lock down توجه می کنند شاید مهم ترین دلیل آن اجبارهای مربوط به کار کردن هر روزه باشد که به مراتب با کشورهای مرتفع متفاوت است. یکی از اماکنی که از ازدحام بیشتری برخوردار است داروخانه ها هستند و مردم به مدت طولانی در این اماکن معطل می شوند. بررسی ها نشان داده طول مدت اقامت در داروخانه ها در کشورهای کم درآمد دو برابر کشورهای مرتفع است. این تفاوت ها می توانند توجیه کننده میزان بالاتر عفونت در این کشورها باشند و به نظر می رسد در این اماکن باید آموزش و اطلاع رسانی بیشتری صورت گیرد.

یک مطالعه دیگر نشان داده superspreading در افراد زیر ۶۰ سال شاغل به خصوص گروه هایی از آنها که بیشتر در اجتماع حضور دارند محتمل تر است. این موضوع در مناطق روزتایی به مراتب تأثیر گذarter است به خصوص آن که بعید به نظر می رسد در مناطق روزتایی امکان ایجاد نقاهتگاه وجود داشته باشد.

در مورد superspreading هر روز اگاهی ها بیشتر و نقش آن در انتقال بیشتر می شود. ژاپن سال گذشته این استراتژی را به اجرا گذاشت و ردگیری های تماس متمرکز بر گذشته (cluster focused backward contact tracing) را با شدت به اجرا گذاشت و همین امر نشان داد این روش تا چه اندازه می تواند در پیدا کردن آلوده شدگان و مهار طغیان تأثیر گذار باشد.

اما باید دانست این نوع ردکیری تماس به نیروی انسانی عظیمی نیاز داشته و عملا سیستم را سخت تحت تاثیر قرار می دهد و شاید در مراحلی که همه گیری در حال فروکش کردن است بتواند اثر بخش باشد.

ایده‌آل این است که اقدامات بهداشتی برای پیشکیری از superspreading در همان اولین قدم‌های پیشکیری انجام شود ولی وقتی تعداد موارد خیلی زیاد شد عمللاً امکان پذیر نیست (در آمریکا و اروپا هم همین اتفاق روی داده است).

بررسی ها نشان داده هنکام بازگشایی ها یکی از مکان های پر خطر برای superspreading، رستوران ها بوده اند که حدود ۲۰٪ موارد را باعث شده اند (مطالعه مدل سازی) و بالقوه یکی از پر خطرترین اماکن هستند.

بسیاری از کشورها در سال ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ با طعیان های بسیار سدید Covid-19 مواجه شده و بعضی از آنها هم در تیر واریاپ های جدید ویروس شده اند که قدرت سرایت و احتمالاً بیماری زایی بیشتری دارند و با سرعت بیشتری نیز در حال انتشار در سراسر جهان هستند و به همین دلیل به نظر می رسد این پاندمی به این زودی کنترل نخواهد شد. هر چه باشد وقتی یک طغیان در یک محل شروع به کاهش می کند، چه دلیل آن lock down بوده و یا واکسیناسیون همگانی باشد، باید انتظار داشت که ممکن است هم وقایع superspreading بیشتر شده و هم تعداد بیشتری از مردم را گرفتار کند و در اینجا تأکید می شود در چنین شرایطی سایر اقدامات پیشگیرانه اهمیت به مراتب بیشتری پیدا می کنند، حتی اگر تعداد این وقایع کم باشد، بنابراین باید بیشتر مراقب باشیم.

ترجمه: دکتر محمد مهدی گوبار رئیس مرکز مدیریت پیماری های واکیر

THE SUPERSPREADING PROBLEM - Nature

<https://media.nature.com/original/magazine-assets>

/d-00460-021-41586x/d-00460-021-41586x.pdf